

“¿Qué ve Jesús cuando mira en nuestro interior y nos ama, a pesar de nuestras distracciones y nuestros pecados? Ve nuestra fragilidad, pero también nuestro deseo de ser amados tal como somos”.

(Papa Francisco)

¡ALEGREM-NOS I CELEBREM-LO, AL·LELUIA! (Salm 118, 24)

Durant aquest any jubilar recordam les grans definicions cristològiques dels primers concilis ecumènics, especialment el 1700 aniversari del Concili de Nicea. L'expressió evangèlica: “El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres” (Jo 1, 14), significa que una vegada que la Verge Maria va acceptar la proposta divina, la Paraula eterna de Pare, sense deixar de ser Déu, va començar a ser veritable Home, i Ungit per l'Esperit va dur a terme la seva missió salvadora.

Tot just hem celebrat la Pasqua del Senyor, el memorial de la seva mort i resurrecció. En una formulació força sintètica, el poble de Déu, alça la seva veu unànime després de la consagració: “Anunciam la vostra mort, proclamam la vostra resurrecció, veniu, Senyor Jesús!”

Es tracta d'un acte de fe obert a aquella esperança que no defrauda: no som mers espectadors d'una representació divina, sinó coprotagonistes. Ens ho recorda Sant Pau: “Ell (Jesucrist) transformarà el nostre cos humil, segons el model del seu cos gloriós” (Fil. 3, 21).

Aquesta solidaritat del Fill de Déu ens impulsa a unir-nos al seu moviment salvador: “Per nosaltres els homes i per la nostra salvació, va baixar del cel”... “puja a Jerusalem”... “ascendeix al cel”... acompanyat del poble sant de Déu que avui proclama joïós: “¡Al·leluia és la nostra cançó!

Toni Barber

Com a cristians, és a dir, com a deixebles de Jesucrist, segons el magisteri del Papa Francesc, el seguim junts, superant la por que ens paralitza, deixant enrere les temptacions de l'immobilisme i de l'individualisme que ens impedeixen avançar. La resurrecció de Jesucrist és per a nosaltres una porta oberta. Si la mort de Crist és per a nosaltres la prova del seu amor infinit, la seva resurrecció és la garantia i l'autenticitat del seu missatge: és “bona notícia”, és “Evangeli” que no es pot deixar de proclamar.

El misteri del mal ha estat derrotat. L'Església té l'encàrrec d'anunciar-ho, de donar testimoni d'un crucificat-ressuscitat que és llum i esperança per a tots els homes.

Aquest any acabaré aquesta felicitació als meus diocesans de Menorca fent especialment meves les paraules de la pregària de Sant Francesc, amb les quals crec que tots nosaltres ens podem identificar, demanant la salut del Papa i la finalització de totes les guerres:

“Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!
On hi ha odi, que jo hi porti amor.
On hi ha ofensa, que jo hi porti el perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi porti unió.
On hi ha dubte, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha error, que jo hi porti la veritat.
On hi ha desesperació, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum.
Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.
Perquè és donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.”

† Gerard Villalonga Hellín,
bisbe de Menorca

Joves, sou el motor d'esperança!

En el context de l'any jubilar, són moltes les activitats i els moments de pregària que ens conviden a renovar la nostra esperança i la nostra relació amb Déu, amb els altres i amb el món que ens envolta.

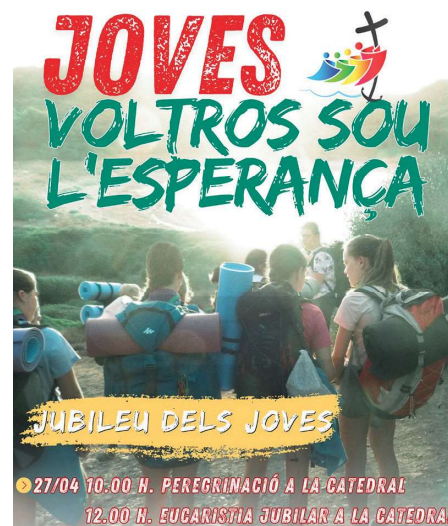
El pròxim diumenge dia 27 d'abril es convidarà els adolescents i joves a participar a la trobada diocesana que es farà a Ciutadella. Aquesta trobada es farà en el marc del Jubileu 2025 convocat pel Papa Francesc, que ens convida a ser “peregrins d'esperança”.

La jornada començarà a les 10.45 h amb una explicació del significat del Jubileu i, tot seguit, els participants s'uniran als Escoltes

a la plaça des Born. Després el grup de joves, amb la creu jubilar, peregrinarà fins a la Catedral, a on a les 12 h es celebrarà l'Eucaristia presidida pel bisbe Gerard. La trobada finalitzarà amb un dinar de germanor.

A les 9.30 h sortirà un autobús des de Maó, que anirà aturant pels diferents pobles fins a arribar a Ciutadella. El preu és de 10 euros. Trobareu més informació a les parròquies o telefonant al Bisbat al 971 380 343 (horari d'atenció: de dilluns a divendres, entre les 8 i les 15 h). Aquesta activitat està organitzada conjuntament pel Secretariat de Joventut i els Escoltes de Menorca (MSC).

Us hi esperam!

la paraula de Déu

(c)

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34a. 37-43

En aquells dies Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot lo que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo a un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que predicàs-sim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.

Salm Responsorial 117

R: **Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cercau allò que és de dalt, on hi ha Crist, assegut a la dreta de Déu; estimau allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vàreu morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb Crist. Quan es manifestarà Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

20, 1-9

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i va veure que la pedra havia estat llevada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a veure Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han enduit el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat." Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre. S'acotà per mirar a dins i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat pel cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara en el mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho va veure i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

10, 34a. 37-43

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial 117

R: **Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses

3, 1-4

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 1-9

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

el comentari

UNA TOMBA BUIDA

Jesús era plenament home, i sabia el que era l'home. Sabia que els homes tenen necessitat de signes per creure. No és açò que feia durant els seus tres anys de vida pública? Sovint ha fet signes curant els malalts, multipliant els pans, ressuscitant els morts. És per un signe que ha inaugurat la seva vida pública a Canà de Galilea, i afegeix l'evangelista Joan "i manifestà la seva glòria i els deixebles cregueren en ell". I així ell deixa dos signes a les dones i als deixebles vinguts a retre-li un darrer homenatge: el sepulcre buit i el llençol. Aquets draps són la prova que Jesús ha estat per sempre alliberat de la mort.

Davant un signe un és lliure d'interpretar-lo, de llegir-lo, de cercar-ne precisament el significat. Davant d'una prova, un no és lliure, esteim davant d'una evidència. L'acte de fe s'expressa en presència de signes i no de proves. Així Joan veu aquests signes i creu. Sens dubte perquè ell llavors es recorda de les paraules del seu Mestre anunciant ben prou vegades la seva mort i la seva resurrecció. Els seus ulls de carn han vist, els ulls de la fe han cregut. Llavors, com els deixebles a la posada d'Emmaús ja no té necessitat de veure Jesús de Natzaret amb qui ha menjat i ha begut: reconeix el Ressuscitat a través de signes.

Fins aquesta experiència de la tomba buida, els deixebles no esperaven la Resurrecció de Jesús. L'havien vist mort, tot havia acabat... però trobaren la força de córrer fins al sepulcre... A nosaltres ens toca llegir en les nostres vides i en la vida del món tots els signes de la Resurrecció. L'Esperit ens ha estat donat per açò. A partir d'ara, cada "primer dia de la setmana", nosaltres correm, amb els nostres germans, a la trobada misteriosa del Ressuscitat, Eucaristia.

Crist ha ressuscitat! Realment ha ressuscitat!

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
1ª Setmana

Dt. 21: Octava de Pasqua: Fets 2, 14. 22b-33 / Sal 15 / Mc 28, 8-15.
Dt. 22: Octava de Pasqua: Fets 2, 36-41 / Sal 32 / Jo 20, 11-18.
Dt. 23: Octava de Pasqua: Fets 3,

1-10 / Sal 104 / Lc 24, 13-35.
Dj. 24: Octava de Pasqua: Fets 3, 11-26 / Sal 8 / Lc 24, 35-48.
Dv. 25: Octava de Pasqua: Fets 4, 1-12 / Sal 117 / Jo 21, 1-14.

Ds. 26: Octava de Pasqua: Fets 4, 13-21 / Sal 117 / Mc 16, 9-15.
Dg. 27, II de Pasqua: Fets 5, 12-16 / Sal 117 / Ap 1, 9-11a. 12-13. 17-19 / Jo 20, 19-31.

Vocacions, una esperança de futur

Una manera alternativa de viure (16)

Hi ha persones que tenen la capacitat d'arribar allà on no arriben els altres. Passa amb la vida consagrada: les religioses i religiosos tenen la capacitat d'arribar a les persones en les seves situacions concretes. Malalts, persones en soledat, el camp de l'educació, la caritat, les missions, els monestirs de vida contemplativa...

són tants els àmbits en els quals homes i dones entreguen la seva vida seguint un carisma concret, una inspiració particular de l'Esperit, un estil de vida comunitari, pobre i cast que és reflex d'una manera de viure contracultural que toca el cor.

Els joves d'avui en dia cerquen autenticitat. No volen mitges tintes, sinó que tenen un olfacte particular per descobrir els àmbits on hi ha vida, i tenen la capacitat de descobrir les persones que realment els són atractives i atractives. "Per ser com els altres sempre hi som a temps" pensen alguns, per això les ordes i congregacions que viuen amb alegria i autenticitat el seu

Bisbat de Menorca

Jubileu de la Vida Consagrada. Febrer 2025

carisma són font de noves vocacions. Els joves cerquen aquelles fonts d'aigua fresca que associïn el seu desig de plenitud, les seves ànsies de felicitat, el seu anhel de servir i ser útils.

La vida consagrada amb la seva pluralitat de matisos i de colors permet orientar la vida sabent que tota opció particular de consagració es convertirà en una petita llum que brilla dins la fosca de la manca de compromís, de l'absència d'entrega, de la falta d'alegria. El futur necessita gent amb ganes d'entregar-se al Senyor i transformar el món.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

MARIS COUPEAU BORRÀS

Entrevistamos a María Coupeau Borràs, madre, catequista y una de las participantes en el Congreso de Vocaciones, celebrado el pasado mes de febrero en Madrid.

¿Qué servicio realizas en tu comunidad parroquial?

-Soy catequista de primera comunión. Realizo tutorías con los padres de los niños

de catequesis, tanto de primera comunión como postcomunión, y con mis compañeros estoy preparando un equipo de matrimonios voluntarios para acogida y escucha a familias con hijos, con el apoyo de la Iglesia diocesana de Menorca. Esta idea-necesidad surgió a partir de la participación de algunos fieles de nuestra Diócesis en el Congreso de Vocaciones "¿Para quién soy?".

¿Qué pasos tendríamos que dar los creyentes para que la Pascua adquiera un significado más profundo en muchos cristianos?

-Tenemos que tomarnos en serio lo que celebramos con la pasión y muerte de Jesucristo, y con la fe-alegría de la Resurrección; identificarnos con los primeros apóstoles para transmitir y enseñar que Jesucristo VIVE, que no es una carga ser católico, que conocer, querer y encontrar a Cristo nos da una seguridad y fiabilidad que ninguna persona humana puede darnos. Todo esto trasladado a cada uno de nosotros, en nuestras circunstancias diarias, unos momentos mejores que otros. Siente más alegría el que da que el que recibe.

¿Qué signos de resurrección percibes en tu día a día en tu servicio a los demás?

-Egoístamente te diría que es maravilloso, no es fácil o cómodo, pero ver cómo preguntan y entienden los niños, y la actitud de los padres es gratificante. Me preguntas por signos, pues el hecho de que unos padres agotados por el trabajo, problemas en casa, saturados, tengan constancia para ofrecer a sus hijos y a ellos mismos una formación y un conocimiento sobre la gran familia a la que pertenecen, que es la Iglesia Católica, es muy importante. Esto significa sembrar un futuro, después que crezca la semilla ya es cuestión de libertad.

¿Cómo vives en tu familia la alegría de la Pascua?

Para vivir la alegría de la Pascua hay que prepararla antes, como cuando estudias y vas poco a poco dedicando mayor y mejor esfuerzo y con la ALEGRÍA de conseguir alguna cosa. Nos vamos preparando durante la Cuaresma con las primeras señales que todos percibimos y vivimos: el Miércoles de Ceniza, el color morado en los ornamentos de la Eucaristía, los viernes de abstinencia, etc. Cada uno se pone sus pequeñas metas por conseguir, y después de asistir el Jueves Santo y el Viernes Santo a los oficios, pedimos perdón por lo que hemos hecho mal, por el daño que hayamos podido causar y debemos aprovechar la ocasión para mejorar. La Pascua es como el sentimiento de la Navidad, es decir, la alegría en familia, la unión, participar todos de esta alegría y paz, donde cada uno pone el granito de arena que puede o sabe aportar.

Sonia Febrer Romero

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

L'estil educatiu salesià a Calós

Todo el colegio salesiano, todo entero es para nuestros queridísimos alumnos presentes y pasados, todo absolutamente todo: santuario, patio, clases, teatrillo... (Nuestro Auxilio, setembre 1940, p. 70).

L'estil educatiu salesià és una educació "integral" que abasta totes les dimensions de la vida del jove. Podem dir que la Casa de Ciutadella ha viscut totes aquestes dimensions amb abundància i amb innumbrables iniciatives de tota casta.

En el teatre. Múltiples obres de teatre, representades per companyies pròpies, de la popular *Galeria Salesiana*, la preocupació per adaptar el teatre als nous temps, les sessions de cinema els diumenges al capvespre de "dues pel·lícules", després de la Benedicció al Santíssim.

En la música. Des d'aquell primer cor infantil, dirigit pel Pare Viñas, quantes iniciatives s'han fet en el camp musical! Vetllades, Bandes de cornetes i tambors, Sarsueles, Cors, tunes, Gales Liriques... Tota una varietat de música recreativa. I què cal dir de la

música sacra per guarnir les celebracions litúrgiques del Santuari?

En l'esport. Aquells festivals gimnàstics de les primeres dècades del segle XX, la introducció del futbol o del vòlei a l'illa, la creació de clubs, de futbol, bàsquet i, fins i tot, de hoquei sobre patins... La "mania" per ampliar els patis, cercant cada cop espais més grans.

I també, en el món del Lleure. Creant espais per als infants, a l'hort i joves per a viure un temps lliure sa i educatiu, amb el popular MAO, el Club, el DOSA, el Centre Juvenil...

En totes aquestes iniciatives va jugar un paper molt important, la Unió d'Antics Alumnes Salesians, tal com hem dit en l'article anterior. Crec sincerament, que en aquests 125 anys d'història, Calós ha ofert amb quantitat i qualitat un ranxo d'iniciatives dedicades a l'educació integral dels joves.

Emili Marcos Souto, salesià

Grup de participant en el popular MAO, a l'estiu del 1987

Agenda

Trobada festiva dels preveres i els diaques

Dimecres 23 d'abril al matí Eucaristia al Santuari de la Mare de Déu del Toro i dinar de germanor.

Tiempo para Dios

El jueves 24 de abril, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, en Ciutadella, el Carmelo Misionero Seglar ofrece pasar un rato de oración y silencio ante el Señor.

Ordenació diaconal de Miquel Àngel Riera

Dissabte 26 d'abril, a les 11.30 h, a la Catedral de Menorca ordenació de diaca del jove seminarista Miquel Àngel Riera. Es retransmetrà en directe pel canal de YouTube del Bisbat de Menorca:

Trobada de Sant Jordi

Els dies 26 i 27 d'abril a Ciutadella trobada de Sant Jordi dels Escoltes de Menorca (MSC).

Jubileu dels joves

Diumenge 27 d'abril a la Catedral de Menorca. A les 11.15 h peregrinació a la Catedral i a les 12 h Eucaristia.

Benedicció i inauguració de la reforma lumínica de la parròquia de Santa Maria de Maó

Diumenge 27 d'abril, a les 18.30 h, a la parròquia de Santa Maria de Maó. Comptarà amb la participació musical de les corals de Sant Antoni de Maó i Clau de Sol de Ferreries.

Inscripcions per a la segona peregrinació a Roma

Del 25 al 30 de novembre de 2025 tindrà lloc la segona peregrinació diocesana a Roma, amb motiu del Jubileu, també presidida pel Bisbe. Les persones interessades es poden apuntar a les oficines de Viatges Magon.

Notícies nostres

Proclamar l'esperança cristiana en un món desesperançat

Aquest va ser el títol de les dues xerrades quaresmals que l'historiador Miquel Àngel Casanovas va oferir a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn, els dies 13 i 14 de març. En la primera, es va fer un recorregut sobre la noció d'esperança tant en les religions com en diferents corrents filosòfics per acabar amb una mirada panoràmica sobre la situació desesperançada del món actual, on Déu sembla estar absent. La segona va repassar l'esperança a través de la Bíblia i va reflexionar sobre el valor que l'esperança cristiana, fonamentada en la resurrecció del Crist, pot aportar al món actual a partir de la butlla *Spes non confundit*. Perquè en els temps actuals, ara més que mai és necessari mantenir l'esperança.

Bisbat de Menorca

Convertir-nos als altres

Amb les xerrades quaresmals d'enguany a Ferreries hem tingut l'oportunitat providencial d'escoltar *veus d'aquells altres* des d'on Déu ens crida a eixamplar la mirada i el cor perquè hi tinguin cabuda. Aquests altres han estat enguany els presos, els ancians, els treballadors precaris, els malalts mentals. En **Bosco Martí**, capellà de l'equip de pastoral penitenciària, ens parlà l'11 de març de LA NOSTRA PRESÓ; el missatge que ens va quedar és que els interns a la nostra presó, més que etiquetar-los com a presos o delinqüents, els hem de veure com a persones amb problemes que necessiten ser respectades i estimades com a tals. L'endemà, dia 12, la doctora **Dorin**

Moll ens parlà dels NOSTRES ANCIANS i de la nostra ancianitat: hem de dur uns hàbits saludables i mantenir-nos actius tant com puguem, assumir les pèrdues personals i socials del nostre envelliment, acollir i tenir en compte els més ancians en un entorn positiu.

En **Pepe Rodado**, capellà de la pastoral obrera de Barcelona, el dia 26 ens apropà a la realitat del MÓN DEL TREBALL sobretot el precari i malvalorat. Més enllà del nostre benestar particular, hem de ser sensibles a la problemàtica laboral, en sintonia amb la compassió de Jesús, i ser justos amb els treballadors a sou de l'Església, i fer costat als explotats en les seves justes reivindicacions. Finalment, en **Toni Gomila**, psicòleg promotor a Menorca de la fundació tutelar «Demà», ens presentà la realitat dels NOSTRES MALalts MENTALS perquè siguem capaços de fer-los veure que hi ha algú que s'interessa per ells i, alhora, comptar amb les iniciatives més professionals que en tenen cura.

Joan Febrer

Bisbat de Menorca

Caminem junts en l'esperança

Dia 29 de març va tenir lloc un recés de Quaresma a l'església de les Concepcionistes de Maó. El bisbe Gerard va dirigir

va morir i ressuscitar per nosaltres. Després, hi va haver una posada en comú de reflexions, seguint el mètode de la conversa en l'esperit.

als professors una meditació sobre la Quaresma a partir del missatge del Papa Francesc per a aquest any, "Caminem junts en l'esperança". El Bisbe va convidar els nombrosos professors presents a suscitar esperança en el seu entorn professional, prenent consciència de la seva professió que s'exerceix en nom de l'Església. Com a pelegrins d'esperança, hem de superar les temptacions de l'immobilisme i de l'individualisme per a ser deixebles d'aquell que

Bisbat de Menorca